

Sygn. akt VI Gz 14/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Beata Hass-Kloc (spr.)

Protokolant: asystent sędziego Jakub Maruszak

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: I. P.

przeciwko: A. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej A. Z. na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 9 lipca 2014r., sygn. akt V GC 1341/12

postanawia:

I. **odrzuć** zażalenie na pkt I postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 9 lipca 2014r.,

II. **oddalić** zażalenie na pkt II postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 9 lipca 2014r.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy Wydział V Gospodarczy zasądził od pozwanej A. Z. na rzecz powódki I. P. kwotę 2.521,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 4 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz 717,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wyrok ogłoszono na rozprawie w tym samym dniu, na którą nie stawiła się pozwana, prawidłowo zawiadomiona. Pozwana składała uprzednio w sprawie wyjaśnienia na piśmie (w sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 12 lipca 2012 r.).

Wnioskiem z dnia 21 lutego 2013 r. (data stempla pocztowego) pozwana wniosła o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem.

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek pozwanej z uwagi na upływ tygodniowego terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, liczonego od dnia ogłoszenia sentencji wyroku.

Pozwana wniosła zażalenie na w/w postanowienie Sądu Rejonowego domagając się sporządzenia uzasadnienia (5 kwietnia 2013 r.- zażalenie nr 1). Pismem z dnia 16 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy wezwał pozwaną do uzupełnienia braków formalnych pisma. Wezwanie zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanej do doręczeń w dniu 7 maja 2013 r.

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie pozwanej, z uwagi na nieuzupełnienie braków pisma.

Pismem z dnia 19 sierpnia 2013 r. pozwana wniosła o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków zażalenia.

Postanowieniem z dnia 3 września 2013 r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków pisma, uznając że uzupełnienie braków pisma nie jest odrębną czynnością procesową, wobec czego nie można przywrócić terminu zgodnie z wnioskiem pozwanej.

W dniu 30 października 2013 r. (data stempla pocztowego) pozwana wniosła zażalenie na postanowienie w/w Sądu Rejonowego (zażalenie nr 2) wnosząc o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków zażalenia nr 1.

Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r. odrzucił zażalenie pozwanej.

Zażaleniem z dnia 22 stycznia 2014 r. (data stempla pocztowego) pozwana wniosła zażalenie na ww. postanowienie (zażalenie nr 3) wnosząc o uchylenie skarżonego postanowienia i nakazanie rozpoznania zażalenia nr 2. SR wezwał pozwaną do uzupełnienia braków zażalenia poprzez jego podpisanie, złożenie odpisu zażalenia, uiszczenie wpisu w wysokości 30 zł - w terminie 7 dni (doręczone 3 kwietnia 2014 r. pełnomocnikowi ds. doręczeń). Pismem z dnia 10 kwietnia 2014 r. (data stempla pocztowego) pozwana wniosła o zwolnienie od wniesienia opłaty sądowej od zażalenia (brak załączników) oraz złożyła podpisaną kopię zażalenia nr 3, nie złożyła podpisanego odpisu zażalenia nr 3.

Z uwagi na upływ terminu do uzupełnienia braków Sąd Rejonowy postanowił o odrzuceniu zażalenia pozwanej nr 3 (dnia 29 kwietnia 2014 r., doręczone 2 czerwca 2014 r.).

Pismem z dnia 9 czerwca 2014 r. pozwana wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty, uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 29 kwietnia 2014 r. rozpoznania zażalenia nr 3. W uzasadnieniu podała, że nie uzupełniła braków od zażalenia gdyż przebywała u chorej matki na Litwie.

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków zażalenia oraz ponownie odrzucił zażalenie nr 3. W uzasadnieniu wskazał, że uzupełnienie braków pisma nie jest odrębną czynnością procesową, wobec czego nie można przywrócić terminu zgodnie z wnioskiem pozwanej.

Na powyższe postanowienie pozwana złożyła zażalenie w dniu 25 sierpnia 2014 r. , uzupełnione pismem datowanym na 6 października 2014 r. (zażalenie nr 4) wnosząc o jego uchylenie i przyjęcie zażalenia nr 3 do rozpoznania oraz o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty od zażalenia nr 3. Postanowieniem z dnia 22 października Sąd Rejonowy zwolnił pozwaną od opłaty sądowej.

Sąd Okręgowy zauważył co następuje.

Zażalenie pozwanej jest niezasadne. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w zaskarżonym postanowieniu.

Zgodnie z art. 394 § 1 pkt 11 k.p.c. zażalenie przysługuje na postanowienie sądu I instancji o odrzuceniu zażalenia. Zażalenie nie przysługuje na postanowienie o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych pisma. Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzucił zażalenie pozwanej na pkt I przedmiotowego postanowienia.

Zgodnie z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. sąd I instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym zażalenie nieopłacone jak również zażalenie, którego braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Zażalenie rozpatrywane przez Sąd Okręgowy (zażalenie nr 4) dotyczy odrzucenia zażalenia pozwanej z dnia 22 stycznia 2014 r. (zażalenia nr 3). Zażalenie to (jak wynika z przedstawionej powyżej historii postępowania) zostało odrzucone postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 29 kwietnia 2014 r., oraz ponownie postanowieniem z dnia 9 lipca 2014 r.

Pozwana nie uzupełniła braku formalnego zażalenia nr 3 w postaci podpisanego odpisu zażalenia, w związku z wezwaniem do wniesienia opłaty złożyła wnioski o zwolnienie od niej. W wyniku odrzucenia jej zażalenia nr 3 postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 29 kwietnia 2014 r. wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty, twierdząc, że nie uzupełniła braków będąc u chorej matki na Litwie. Zdaniem Sądu jest oczywiste, że pozwana nie podała rzeczywistego powodu nieuzupełnienia braków pisma, skoro mogła uzupełnić zażalenie wnosząc o zwolnienie ją od opłaty i przesyłając podpisane pismo, to w uzupełnieniu braków tego samego pisma nie mogła jej przeszkodzić wizyta u chorej matki na Litwie.

Sąd Rejonowy zasadnie odrzucił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych pisma. Zgodnie z art. 168 § 1 k.p.c. wniosek o przywrócenie terminu dotyczyć może dokonania czynności procesowej. Obok powołanego już w tej materii w toku postępowania przez Sąd Rejonowy w postanowieniach z dnia 3 września 2013 r. i 9 lipca 2014 r. orzecznictwa sądów (które jest już w tym przedmiocie utrwalone), można przytoczyć jeszcze postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 14 września 2012 r. (I ACz 592/12, LEX nr 1223410), który oddalając wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do opłacenia zarzutów od nakazu zapłaty, w sentencji orzekł, że „Czynnością procesową jest wniesienie środka zaskarżenia, który powinien spełniać wymagania formalne i być należycie opłacony, przy czym opłacenie nie jest odrębną czynnością procesową, lecz stanowi element składowy tej czynności”. To samo dotyczy innych braków formalnych pism, które są uzupełnianie w trybie art. 130 k.p.c.

Jak wynika z przebiegu postępowania, od czasu wydania wyroku strategią pozwanej jest opóźnienie uprawomocnienia się wyroku I instancji. Pozwana korzysta ze swoich uprawnień procesowych w ten sposób aby doprowadzić do powstania przewlekłości postępowania (składanie wielokrotnie pism nie podpisanych, nieopłaconych, z niezłączonymi dokumentami, te same uchybienia powtarzają się, z czego Sąd wnosi, że są zamierzone przez pozwaną) ich zawartość merytoryczna jest natomiast niewielka.

Konsekwencją odrzucenia przez Sąd Rejonowy wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia musiało być jego odrzucenie (na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.) stąd też prawidłowe jest również orzeczenie Sądu Rejonowego w pkt II postanowienia

z 9 lipca 2014 r.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie oddalił jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

(...)

- (...)

2. (...)